

hver forsikringspligtig efter nærværende Lov skal paa et for de ved Virksomheden beskæftigede Arbejdere let tilgængeligt Sted opslaa en Plakat, der angiver, til hvilket anerkendt Selskab han har afgivet sin Risiko. Disse Plakater skulle tilstilles den vedkommende Arbejdsgiver uden noget Vederlag. Dernæst indeholder den ny Paragraf en Bestemmelse om, at naar vedkommende Arbejdsgiver indbetaler sin Præmie til Selskabet, saa skal Selskabet tilstille den forsikringspligtige et af Indenrigsministeren godkendt Kontrolmærke; paa dette skal der staa, til hvilket Selskab han har afgivet sin Risiko, og tillige, for hvor lang Tid Præmien er betalt, og dette Mærke skal vedkommende Arbejdsgiver opklæbe paa en Plade ved Siden af den nævnte Plakat paa et Sted, hvor det er offentlig tilgængeligt og kan kontrolleres af enhver, som færdes paa Stedet, og hvor ganske særlig Arbejderne selv have meget let Adgang til at øve Kontrol i saa Henseende. Denne Fremgangsmaade gør det altsaa meget let for enhver at føre Kontrol med, at Arbejdsgiveren har gjort sin Pligt, og i første Række kommer det da til at paahvile Arbejderne selv at føre denne Kontrol. Men skulde det vise sig, at Arbejdsgiveren ikke har fyldestgjort sine Forpligtelser i saa Henseende, kan enhver, som opdager det, gøre Anmeldelse derom til vedkommende Politimester, som saa foranstalter, at Sagen bliver tagen op til offentlig Paatale. Med disse Bestemmelser mener Udvalget, at Kontrollen vil være fyldestgjort, og den volder ikke Arbejdsgiveren nogen som helst Ulejlighed; al Ulejligheden dermed paalægges vedkommende Forsikringsselskab, og Arbejdsgiveren har kun det at gøre at opslaa disse Plakater og opklæbe dette Forsikringsmærke, naar det bliver tilsendt ham fra Forsikringsselskabet, som Kvittering for hans indbetalte Præmie. Det er den eneste Ulejlighed, han faar.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12 til § 25 er det delvis — det første Stykke — redaktionelt, men det sidste Stykke indeholder den Realitet, at Arbejderne i visse Tilfælde have Ret til at kræve Erstatning af deres Arbejdsgiver for den Del af Præmien, som svarer til den Arbejdstid, i hvilken de arbejde for den vedkommende, det vil altsaa sige for dem, som ere under den frivillige Forsikring. Det er ikke ny Bestemmelser, men det er Bestemmelser, som allerede ere fastslaaede i vor Lovgivning, som bleve fastslaaede den Gang, vi vedtog den

sidste Lov om Fiskeres Ulykkesforsikring; der blev da indsat lignende Bestemmelser, hvor man paalagde Rederiet at udrede delvis eller forholdsvis Forsikringspræmie for den vedkommende Arbejder. Naar den samme Bestemmelse er indført her i denne Lov, kommer den ikke til at gælde i al Almindelighed, men ligesom der kun de Arbejdsgivere, som ikke selv til Stadighed deltage i Arbejdet. For saa vidt er den gældende Lovs Bestemmelser bibeholdte. Og i Realiteten vil det altsaa sige, at hvis en Arbejder arbejder hos en Villaejer, som ikke er Landbruger, men som har en Have, hvor der holdes fast Gartner, saa vil Villaejeren komme til at betale den forholdsvisse Del af Arbejderens Præmie. Og lige saadan med en Partikulier, som har et lille Landbrug; han vil ogsaa komme til at svare den forholdsvisse Del af Forsikringspræmien; og ligeledes enkelte andre, som ere ligestillede med disse.

Ændringsforslag Nr. 13 gaar ud paa nærmere at bestemme, hvem der skal indstille de Personer, hvoraf Indenrigsministeren skal vælge Medlemmer til Forsikringsraadet. Der har Udvalget ogsaa ændret det oprindelige Forslag noget, idet Ændringsforslaget, saadan som det nu foreligger fra Udvalget, tager Sigte paa, at det ikke alene bliver de to Institutioner, de samvirkende Landboforeninger og Sygekassensævnet, der skulle indstille, men vi have ogsaa medtaget de samvirkende Husmandsforeninger og have altsaa ladet disse tre Institutioner eller Foreninger, hvad man vil kalde dem, foretage Indstilling; og af det nærmere bestemte Antal Medlemmer, som de indstille, udvælger Indenrigsministeren saa dem, der skulle tiltræde Forsikringsraadet.

Ja, de øvrige Forslag ere nærmest reaktionelle, og dem behøver jeg altsaa ikke nærmere at omtale.

Endnu skal jeg kun sige, at naar Udvalget har foreslaaet at lade Ordet „Mejeri“ udgaa af Lovforslagets Titel, hænger det sammen med Ændringsforslaget til § 4, hvor man foreslaar, at de Arbejdere, der ere inde under Forsikringsloven af 7. Januar 1898, fremdeles i Invaliditetstilfælde skulle være under denne Lov. Men da Mejerierne, som bekendt, vare under denne Lov i Forvejen, har man ment det mest korrekt at udtage Ordet „Mejeri“ af Lovforslagets Titel.

Dermed tror jeg i Hovedtrækkene at have gennemgaaet de stillede Ændringsforslag og skal ikke angaaende disse udtale